মধ্যপ্রদেশ রাজ্য ও অন্যজণে

বনাম

বদ্রিনারায়ণ আচার্য্য ইত্যাদি ইত্যাদিজুলাই 22, 1996

[কে. রামস্বামী এবং জি. বি. পট্টনায়ক, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

ভারতর সম্বিধান, 1950অনুচ্ছেদ14 /

অন্তিম তারিখ – অগ্রিম বেতন বৃদ্ধির অধিকার - অন্তিম তারিখর স্থিরীকরণ - বৈধতা /

সেবা আইন - সহকারী শিক্ষক -উচ্চ শিক্ষা লাভ করিবা নিমন্তে প্রতিনিযুক্তি - 22.10.1964 র মেমো সংখ্যা সম্বন্ধরে সরকারঙ্ক নীতিগত নিষ্পত্তি -শিক্ষকমানঙ্কু নিজ খর্চ্চরে কিম্বা সরকারঙ্ক খর্চ্চরে তালিম নেবা পাইঁ বিকল্প দিআযাইছি - এহি নির্দ্ধারণ যথা নির্ণ্ণয় তারিখ অর্থাত্ 22.10.1964 ঠারু সরকারী খর্চ্চরে নিযুক্ত হোইথিবা ব্যক্তিমানে দুইটি অগ্রিম বেতন বৃদ্ধি পাইবাকু হক্দার হেবে নাহিঁ -বৈধ নির্ণ্ণয় করাগলা - সরকারী খর্চ্চরে উচ্চ যোগ্যতা হাসল করিবা পাইঁ নিযুক্ত উত্তরদাতামানে অগ্রিম বেতন বৃদ্ধি পাইবা পাইঁ যোগ্য নথিলে - অবধি সীমা ধার্য্য করিবা আইন দৃষ্টিরু খরাপ বোলি ন্যায়াধিকরণঙ্ক মত ঠিক্ নুহেঁ /

দেৱানী অপিল অধিকারিতা :দেৱানী অপিল সংখ্যা 9895/1996 ।

T.A. সংখ্যা 3536/1988 মধ্যপ্রদেশ প্রশাসনিক ন্যায়াধিকরণ, ইন্দোরর 23.10.93 তারিখর রায় এবং আদেশরু ।

অপিলকারীঙ্ক পাইঁ সাকেশ কুমার এবং এস্.কে. অগ্নিহোত্রী ।

উত্তরদাতাঙ্ক পাইঁ নীরজ শর্মা ।

ন্যায়ালয়ঙ্কর নিম্নলিখিত আদেশ প্রদান করাযাইথিলা :

বিলম্বকু ক্ষমা করাগলা ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ I.A. 3 କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ 1993 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 23 ତାରିଖରେ T.A. ସଂଖ୍ୟା 3536/88 ଏବଂ ସମୂହରେ ଇନ୍ଦୋର ବିଚାରପୀଠ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସହାୟକ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଚାକିରି କରୁଥିବା ସମୟରେ ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସ୍ନାତକ ଇତ୍ୟାଦିର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ B.Ed. ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ 1966 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1964 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 2 ତାରିଖରେ ସରକାର ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରତି ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ରୀମ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ରୀମ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିଜର ଯୋଗ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ନେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ 1964 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖକୁ ଅନ୍ତିମ ଅବଧି ତାରିଖ ଭାବେ ଲାଗୁ କରିବା ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମନ୍ଦ । ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ମତ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ତାଲିମ ନେବା ନିମନ୍ତେ ବିକଳ୍ପର ସୁବିଧା ଦେବାକୁ ସରକାର ଉକ୍ତ ତାରିଖରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସେହି ତାରିଖରେ ସରକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ, ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ସୀମା ତାରିଖ ଆଇନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଧ ଏବଂ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ରୀମ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଆଦେଶଟି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ:

" ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ମେମୋ ସଂଖ୍ୟା 16333-CR-1892- । VRI 22.10.64 ତାରିଖ ଅନୁସାରେ, କେବଳ ସେହି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଗୁଆ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଗୁଆ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି ହେବା ତାରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଯେ କେହି ତାଙ୍କ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ହେଉ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ, 22.10.64 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଲିମ ନେବାକୁ ଆଗେଇଥିଲେ, ସେ କୋହଳ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ 23.10.64 କିମ୍ବା ତା' ପରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନେ କୋହଳ ପାଇପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ତାଲିମଟି ସରକାରଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନହୋଇ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାର ପଠନରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ, ସେବା କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନିଜର ଯୋଗ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ରୀମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ଅଗ୍ରୀମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଓ ଖର୍ଚ୍ଚର ସୁବିଧା ମିଳିଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗୁଆ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମ ମତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ମତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଛି । ଟି.ଏ.ମାନଙ୍କୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।